

de yngre noget mere, men det har haft til Følge, at de afgaaede Lodsers Pension nedsættes med et mindre Beløb, for de syvs Vedkommende med 5 pCt. og for den ottendes Vedkommende med 1½ pCt. af det nuværende Tillæg. Det er ikke store Penge, og de har sikkert ikke noget juridisk Krav paa at faa Vederlag derfor, men Ministeren har ment, og Udvalget har kunnet tiltræde det, at det var rimeligt, der ydedes dem dette Vederlag for Nedgang i Pension. De 1,100 Kr. vil gaa med det første Aar, men Beløbet vil forringes, efterhaanden som de 8 Lodser afgaar ved Døden, og noget lignende vil ikke finde Sted i Fremtiden.

Under Nr. 164 foreslaas en Bevilling paa 6,000 Kr. som første Del af en 3-aarig Bevilling, altsaa paa tilsammen 18,000 Kr., til Søkartarkivet. Det er Hensigten derfor at fremstille bedre Plader, saakaldte Højplader til Trykning af Kort. Finansudvalget anser Bevillingen for hensigtsmæssig og har ment at maatte tiltræde den.

Jeg skal dermed anbefale de af Ministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadte af Udvalget, men fraraade dem, der er stillede af forskellige Mindretal. Jeg vil dog allerede her gøre en lille Bemærkning om, hvad der kan ventes. Naar Ændringsforslagene har givet sig saa ringe Udtryk paa Budgettet som det, jeg her har nævnt paa tilsammen nogle faa Hundrede Kroner nedad, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at man sikkert ved tredje Behandling vil faa Anledning til at foreslaa nogle Udgifter, som vil andrage et noget større Beløb, men jeg antager rigtignok, at de vil blive tiltraadte af hele Udvalget. Jeg tænker her paa en Regulering af Lønforholdene dels for Hærens og dels for Orlogsværftets Arbejdere. Denne Sag blev jo fremdraget ved Finanslovsforslagets første Behandling, og Ministeren gav Tilsagn om, at han vilde søge disse Forhold regulerede paa Grundlag af 9 Timers Arbejdsdag baade paa Hærens og paa Søværnets Værksteder. Allerede før Jul var der for Hærens Vedkommende et Forslag fremme i Finansudvalget om en saadan Regulering, men Forslag vedrørende Søværnet var ikke kommet frem, og dette gav Anledning til, at hele denne Sag blev udskudt til tredje Behandling. Altsaa, jeg avorterer herom, at saadanne Forslag vil komme frem, og at de vil have ikke ringe finansiell Betydning.

K. M. Klausen: Af Mindretallet er der stillet adskillige Ændringsforslag, som jeg nærmere skal omtale. Først er det

foreslaaet at gaa imod en Bevilling paa 1,000 Kr. til Brevduevæsenet. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at naar Bevillingerne til Brevduevæsenet er gaaet ud af Finanslovene — det gælder baade Krigs- og Marineministeriet —, var det paa Forslag af Finanslovkommissionen. I Finanslovkommissionen var vi alle enige om, at det var unyttige Bevillinger, og at der her var et Punkt, hvorpaa der meget godt kunde spares. Ministeriet tog ogsaa Hensyn dertil, men nu i Aar kommer disse Bevillinger frem igen, og nu mener man atter, at det er blevet nødvendigt, at der gives Tilskud til Brevduevæsenet her i Landet, og Krigsministeren har foreslaaet et Beløb af 1,000 Kr. Vi holder os til den Indstilling, som blev gjort af Finanslovkommissionen, og kan ikke gaa med til at anerkende, at det er nødvendigt at give denne Bevilling. Vi har derfor stillet Forslag om at nægte de 1,000 Kr.

Fra Finansministeren har vi modtaget en Oplysningsskrivelse, hvori vi har faaet en Opgørelse over de Anskaffelser, der er blevet foretaget i Udlandet i Anledning af de nye Forsvarsloves Ikrafttræden. Jeg maa her erindre om, at jeg, den Gang Forsvarslovene i 1909 var til Forhandling her i Folketinget, gentagne Gange rettede Henstillinger til de daværende Forsvarsministre om, at de i størst mulig Udstrækning skulde søge at forsyne sig paa det indenlandske Marked med det Materiel, der skulde anskaffes ifølge disse Forsvarslove. Men nu viser det sig alligevel, at man i stor Udstrækning forsyner sig fra udenlandske Fabrikker og Værksteder. Det er saaledes oplyst, at der for Krigsministeriets Vedkommende er anskaffet forskelligt Materiel til et Beløb af 1,677,662 Kr. 59 Øre, og naar man gennemlæser, hvad det er for Materiel, der er anskaffet, forekommer det mig, at en Mængde af dette meget godt kunde have været tilvirket her i Landet. Naar Krigsministeriet alligevel er gaaet til Udlandet, synes jeg, det er et Brud paa de Løfter, som blev givne den Gang fra de daværende Forsvarsministres Side, om, at man i videst mulig Udstrækning skulde holde sig til de indenlandske Fabrikker og Værksteder. Der er bl. a. anskaffet 1,515 Pistoler med Ammunition fra Belgien, og derfor har man betalt 56,200 Kr. Nu ved vi alle, at Staten har anlagt en meget stor og kostbar Geværfabrik, hvor man tilvirker Hærens Geværer. Jeg synes nu, det naturlige havde været, at man havde givet Geværfabrikken dette store Arbejde, saa at det kunde være